

70-річчя академіка НАН України В.М. ЄРЕМЕЄВА

Валерій Миколайович Єремєєв народився 12 січня 1942 р. у Саратові. Після закінчення в 1964 р. фізичного факультету Ростовського-на-Дону державного університету вся його подальша діяльність пов'язана з дослідженнями Світового океану. Працюючи з 1965 р. в Морському гідрофізичному інституті АН УРСР (тепер МГІ НАН України), він пройшов шлях від стажиста-дослідника до директора цієї установи (1985–2000).

У 1999 р. В.М. Єремєєв став генеральним директором створеного за його ініціативою Океанологічного центру НАН України, до складу якого ввійшли МГІ НАН України, ІнБПМ НАН України, Карадаський природний заповідник НАН України та ряд інших наукових організацій. З 2000 р. Валерій Миколайович очолює Інститут біології південних морів ім. О.О. Ковалевського НАН України.

Наукові інтереси В.М. Єремєєва завжди концентрувалися на актуальних проблемах і основних напрямках сучасної океанологічної науки. Вони охоплюють експериментальну і ядерну гідрофізику, геофізичну гідродинаміку, гідрохімію та геобіохімію океану, інформатику і морську екологію. Валерій Миколайович збагатив вітчизняну і світову науку результатами комплексних досліджень динаміки й багатолітньої мінливості стану аеробної і анаеробної зон Чорного моря, а також динаміки вод і перенесення речовин у морських екосистемах за допомогою природних і штучних океанографічних трасерів. Він заклав наукове підґрунтя для подальшого розвитку ізотопної океанографії, зробивши вагомий внесок в опрацювання морських інформаційних технологій, вивчення фізико-хімічних аспектів взаємодії океану й атмосфери, морських природних і антропогенних катастроф, теорії і методів моделювання морських еколого-економічних систем. Не можна не відзначити особливої ролі ювіляра у відродженні науководослідного флоту й організації морських експедиційних досліджень в Україні.

Академік В.М. Єремєєв — автор понад 500 наукових праць, опублікованих у вітчизняних і зарубіжних виданнях. Цим роботам властиві комплексність і системність у характеристиці предмета й об'єкта досліджень, міждисциплінарний підхід у розв'язанні низки наукових проблем, оригінальність отриманих результатів. Під його науковим керівництвом підготовлено і захищено 5 докторських і понад 10 кандидатських дисертацій.

Вагомий внесок ювіляра і в науково-організаційне та суспільно-політичне життя. В.М. Єремеев — член бюро Відділення наук про Землю і бюро Відділення загальної біології НАН України, член Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки, голова комісії з проблем Світового океану НАН України, член Національної комісії України у справах ЮНЕСКО, президент Регіонального чорноморського комітету і член виконавчої ради Міжурядової океанографічної комісії ЮНЕСКО, голова Координаційного комітету чорноморської компоненти Глобальної системи спостережень океану.

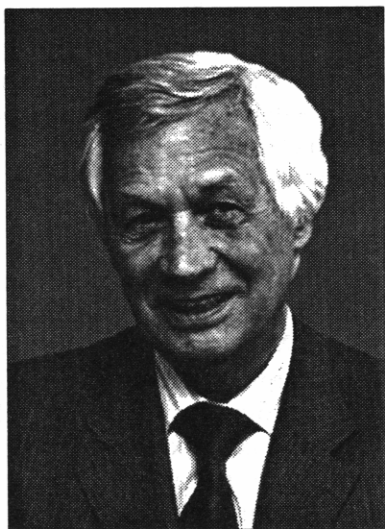
Валерій Миколайович — головний редактор «Морського екологічного журналу», «Морського гідрофізичного журналу», заступник головного редактора журналу

«Геоінформатика», член редколегії «Доповідей Національної академії наук України».

Наукова і громадська діяльність академіка В.М. Єремеева високо оцінена науковою спільнотою і державою. Він — лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, Премії імені академіка В.І. Вернадського НАН України, Премії уряду Російської Федерації у сфері науки і техніки, заслужений діяч науки і техніки України, почесний доктор Російської академії наук. У 2007 р. Валерій Миколайович нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, а в 2011 р. — ювілейною медаллю на честь 50-річчя МОК ЮНЕСКО за вагомий внесок у розвиток світової океанографії.

Наукова громадськість, колеги, друзі й учні щиро вітають Валерія Миколайовича з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, успіхів і нових досягнень на науковій ниві.

70-річчя академіка НАН України В.П. КУХАРЯ

Валерій Павлович Кухар народився 26 січня 1942 р. у Києві. У 1963 р. закінчив Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут, а в 1966 р. — аспірантуру Інституту

органічної хімії НАН України, де працював на посадах молодшого наукового, старшого наукового співробітника, завідувача відділу хімії полігалогенорганічних сполук.

У 1967 р. В.П. Кухар захистив кандидатську, а в 1973 р. — докторську дисертацію. У 1978 р. був обраний членом-кореспондентом АН УРСР і академіком-секретарем Відділення хімії та хімічної технології, з 1985 р. — дійсний член Академії наук УРСР (у 1988–1993 рр. — віце-президент АН України); з 1978 р. — незмінний директор створеного за його ініціативою Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії.

В.П. Кухар — визначний учений із надзвичайно широким колом наукових інтересів. Він фахівець у галузі тонкого органічного синтезу і біоорганічної хімії, засновник нового наукового напрямку — хімії біорегуляторних процесів, авторитетний дослідник екологічних і ресурсощадних аспектів